

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 1/1986)

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΟΠ ΚΑΤΑ
ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ "ΟΡΦΕΑΣ" ΑΘΗΝΑΙΝΟΥ

Ημερ: 3.2.1986

Ώρα: 3 μμ

Τόπος: Γραφεία ΑΔΕΑ (πρώην γραφεία ΚΟΑ)

Ενώπιον: κκ Αλέκου Ευαγγέλου Προέδρου, Τίτου Φάνου Αντιπροέδρου, Τάσσου Παπαδόπουλου, Αντώνη Δράκου και Ξένιου Ξενόπουλου Μελών

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΠΙ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ

Στην υπόθεση αυτή η ΑΔΕΑ καλείται κάτω από την πρωτοβάθμια δικαιοδοσία της να εκδικάσει κατηγορία κατά του Αθλητικού Σωματείου ΟΡΦΕΑΣ Αθηαίνου (το "Σωματείο"), για ισχυριζόμενη αντιαθλητική συμπεριφορά ή ενέργεια, που περιγράφεται στο κατηγορητήριο.

Αρχικά το κατηγορητήριο ήταν διατυπωμένο, όπως φαίνεται στο Έγγραφο 1 που επισυνάπτεται σε αυτήν την απόφαση.

Κατά την έναρξη της διαδικασίας στις 24 Ιανουαρίου 1986 και προτού το Σωματείο κληθεί να απαντήσει στην κατηγορία, οι ευπαίδευτοι συνήγοροι του Σωματείου ήγειραν προδικαστικές ενστάσεις σχετικά με τη διατύπωση του κατηγορητηρίου και, κατά συνέπεια, της εγκυρότητάς του.

Ο κ Ευσταθίου, από μέρους του Σωματείου, διατύπωσε τις πιο κάτω ενστάσεις:-

- Ότι η "Έκθεση του Παραπτώματος" και οι "Λεπτομέρειες" ήταν διατυπωμένα κατά τρόπο γενικό και αόριστο χωρίς να συγκεκριμενοποιείται παράπτωμα κάτω από συγκεκριμένη πρόνοια του Καταστατικού της ΚΟΠ ή και του Νόμου.

- Ότι το Κατηγορητήριο έπασχε από πολλαπλότητα παραπτωμάτων και
- Ότι, εφόσον οι Λεπτομέρειες του παραπτώματος, συνέθεταν παράπτωμα ή αδίκημα ως αυτό που περιγράφεται στο Άρθρο 17Α του βασικού Νόμου, που μάλιστα ο Νομοθέτης επέλεξε να το καταστήσει ακόμα και ποινικό αδίκημα, το θέμα μπορούσε να αχθεί ενώπιον της ΑΔΕΑ, μόνο κάτω από τις πρόνοιες του άρθρου 9(1)(γ) του Νόμου 87 του 1985 (του "Νόμου") και σύμφωνα με τη διαδικασία, περιλαμβανομένων και των χρονικών περιθωρίων, που καθορίζονται στο άρθρο 10 του Νόμου. Αν αυτή η άποψη ήταν ορθή, είχε υποβάλει ο ευπαίδευτος συνήγορος, τότε και εφόσον το άρθρο 10(3) καθορίζει ότι η "καταγγελία δέον όπως υποβληθεί εντός δεκαπέντε ημερών, αφ' ης εγένετο η συνιστώσα το παράπτωμα πράξης ή παράλειψις" και αφού, στην προκείμενη περίπτωση, αυτά τα χρονικά περιθώρια δεν τηρήθηκαν, το θέμα δεν μπορούσε να αχθεί ενώπιον της ΑΔΕΑ ούτε να χωρήσει κατηγορία εναντίον του Σωματείου.

Μετά την υποβολή των πιο πάνω προδικαστικών ενστάσεων ο ευπαίδευτος δικηγόρος, ο οποίος είχε παρουσιάσει ενώπιον της ΑΔΕΑ από μέρους της ΚΟΠ, ζήτησε αναβολή για να εξετάσει τα θέματα που είχαν εγερθεί και δήλωσε ότι, μεταξύ άλλων, θα εξέταζε και το ενδεχόμενο να ζητήσει την άδεια της ΑΔΕΑ για τροποποίηση του κατηγορητηρίου.

Πράγματι, στη συνεδρία της 31ης Ιανουαρίου 1986, όταν συνεχίστηκε η ακρόαση της υπόθεσης, ο ευπαίδευτος δικηγόρος, κ Ταλαρίδης, που εμφανίστηκε από μέρους της ΚΟΠ, ζήτησε άδεια να καταθέσει τροποποιημένο κατηγορητήριο. Η ΑΔΕΑ παρέσχε την άδεια και ως αποτέλεσμα κατατέθηκε και επιδόθηκε στους δικηγόρους του Σωματείου νέο τροποποιημένο κατηγορητήριο, που επισυνάπτεται στην Απόφαση αυτή ως Έγγραφο 2 και που από τούδε αναφέρεται ως το Κατηγορητήριο.

Καταθέτοντας το Κατηγορητήριο, ο κ Ταλαρίδης υποστήριξε ότι η διαδικασία ενώπιον της ΑΔΕΑ δεν είναι δικαστική και δη ποινική διαδικασία, αλλά πειθαρχική διαδικασία, και γι' αυτό σε αυτήν τη διαδικασία δεν είναι υποχρεωτικό να τηρούνται αυστηρά οι πρόνοιες και η διαδικασία των ποινικών δικαστηρίων και, ειδικότερα, δεν είναι αναγκαίο για την "κατηγορούσα αρχή" να αναφέρει ειδικό άρθρο είτε του Νόμου είτε του Καταστατικού της ΚΟΠ, στο οποίο να εντάσσεται το πειθαρχικό αδίκημα ή παράπτωμα. Υποστήριξε ότι σε μια διαδικασία, όπως η τωρινή ενώπιον της ΑΔΕΑ, αρκεί οι λεπτομέρειες να είναι σαφείς και να παρέχονται αρκετά γεγονότα, για να ξέρει το Σωματείο για τι πράγμα κατηγορείται.

Πρόσθετα, ο κ Ταλαρίδης υποστήριξε ότι αν η ισχυριζόμενη πράξη ή συμπεριφορά ή παράλειψη είναι τέτοια, ώστε, αν αυτή αποδειχθεί με μαρτυρία, να μπορεί να

ως
χαρακτηρισθεί/ "επιλήψιμος", τότε υφίσταται αδίκημα ή παράπτωμα έστω και αν ο Νόμος ή το Καταστατικό δεν περιέχει ρητή πρόνοια γι' αυτό. Κάτω από τις περιστάσεις, υπόβαλε ο κ Ταλαρίδης, κρίνει το Κατηγορητήριο που αρχικά κατατέθηκε ως επαρκές. Όμως για σκοπούς επίσπευσης της διαδικασίας, ο κ Ταλαρίδης κατέθεσε το νέο και τροποποιημένο κατηγορητήριο που πρόσθετα, όπως είπε, θεραπεύει και τυχόν αδυναμία του σχετικά με πολλαπλότητα κατηγοριών.

Όσον αφορά την τρίτη προδικαστική ένσταση, ο κ Ταλαρίδης υποστήριξε ότι το ισχυριζόμενο παράπτωμα είναι από αυτά που προβλέπονται στο άρθρο 9(1)(β) και ότι η ΑΔΕΑ έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει το ισχυριζόμενο παράπτωμα κάτω από το άρθρο 9(1)(β).

Απαντώντας σε ερώτηση, ο κ Ταλαρίδης υποστήριξε ότι αν:-

"η οικεία αθλητική ομοσπονδία ή το οικείο σωματείο δεν ασκήσουν την ως είρηται αρμοδιότητα εντός 45 ημερών από της ημερομηνίας καθ'ήν... το αθλητικό παράπτωμα διεπράχθη",

τότε, μετά την πάροδο των 45 ημερών, αποκλειστική αρμοδιότητα έχει η ΑΔΕΑ.

Μετά την κατάθεση του νέου Κατηγορητηρίου, οι δικηγόροι του Σωματείου, απαντώντας σε ερώτηση της ΑΔΕΑ, δήλωσαν ότι δεν επιμένουν πλέον στις δυο πρώτες από τις τρεις προδικαστικές ενστάσεις που αναφέρονται πιο πάνω και τις αποσύρουν.

Η ΑΔΕΑ πιστεύει ότι οι ευπαίδευτοι δικηγόροι του Σωματείου ορθά αποφάσισαν να αποσύρουν αυτές τις δυο ενστάσεις, εφόσον είναι ήδη νομολογημένο ότι η πειθαρχική διαδικασία είναι διάφορη της ποινικής δικαιοσύνης (ίδε, μεταξύ άλλων, Κυριακοπούλου, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, Έκδοση 4η, Τόμος Γ, σελ. 277, σελ. 283, σελ. 297-298).

Εξάλλου, μετά την τροποποίηση του Κατηγορητηρίου, τούτο δεν πάσχει από πολλαπλότητα.

Ο κ Ευσταθίου επιμένει όμως στην τρίτη προδικαστική ένσταση. Υποστηρίζει σχετικά ότι ανεξάρτητα από τα αναφερόμενα στο Κατηγορητήριο άρθρα του Νόμου και των Κανονισμών και ενόψει των λέξεων, οι οποίες χρησιμοποιούνται στις "Λεπτομέρειες", και ειδικώτερα των λέξεων "προσέφερε ή έδωσε... χρήματα", που είναι οι ίδιες λέξεις που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 17Α(1)(β) του Νόμου 79 του 1980, δηλαδή "προσφέρει ή δίδει ... παροχή ή ωφέλημα", το ισχυριζόμενο

παράπτωμα ή αδίκημα είναι από εκείνα που περιγράφει το άρθρο 17Α του 1980, τα οποία ο Νόμος καθιστά και ποινικό αδίκημα. Ο κ Ευσταθίου υποβάλλει ότι, εφόσον το άρθρο 9(γ) παρέχει στην ΑΔΕΑ πρωτοβάθμια αρμοδιότητα

"όπως εκδικάζει αθλητικά παραπτώματα συνιστάμενα εις αντιαθλητικήν συμπεριφοράν ή εις παράβασιν ή μη συμμόρφωσιν προς τα διατάξεις του παρόντος Νόμου...",

το ισχυριζόμενο παράπτωμα εντάσσεται στις πρόνοιες του άρθρου 9(1)(γ) και όχι του άρθρου 9(1)(β) και, εφόσον τα χρονικά περιθώρια που σύμφωνα με την απόφαση της ΑΔΕΑ στην υπόθεση 10/1985 (Εθνικός Άσσιας Vs ΚΟΠ) δεν είναι δυνατό να τηρηθούν, επομένως δε θα μπορέσει να χωρήσει η κατηγορία εναντίον του ΟΡΦΕΑ στην παρούσα υπόθεση.

Όπως υποστήριξε ο κ Ευσταθίου, ο Νόμος δημιουργεί δυο διαφορετικές κατηγορίες παραπτωμάτων κάτω από τα άρθρα 9(1)(β) και 9(1)(γ), αντίστοιχα. Ο νομοθέτης θέλησε να αναθέσει στην ΑΔΕΑ την εκδίκαση υποθέσεων που αφορούν τα σοβαρότερα από αυτά παραπτώματα, που αφορούν σε αρχές ή που ο νομοθέτης τα κατέστησε ποινικά αδικήματα και, γι' αυτό, όλα αυτά τα ενέταξε κάτω από τις πρόνοιες του άρθρου 9(1)(γ), αλλά όχι κάτω από το άρθρο 9(1)(β) που αφορά άλλου είδους παραπτώματα.

Η ΑΔΕΑ κρίνει ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 9(1)(β) του Νόμου, για να δύναται να προχωρήσει η ίδια σε εκδίκαση παραπτώματος κάτω από το άρθρο αυτό, πρέπει να υπάρχουν οι πιο κάτω προϋποθέσεις:-

- Το Καταστατικό της οικείας Ομοσπονδίας να μην προβλέπει για την εκδίκαση του ισχυριζόμενου παραπτώματος, ή
- Αν "η οικεία Ομοσπονδία έχει αρμοδιότητα εκδικάσεως", τότε η ΑΔΕΑ αποκτά αρμοδιότητα αν η "οικεία Ομοσπονδία" δεν ασκήσει την τοιαύτη αρμοδιότητά της εντός "45 ημερών από της ημερομηνίας καθ'ην... το αθλητικόν παράπτωμα διεπράχθη".

Δηλαδή, στην προκείμενη περίπτωση, η διώκουσα αρχή, η ΚΟΠ, πρέπει να ικανοποιήσει την ΑΔΕΑ ότι δυνάμει του Καταστατικού της ΚΟΠ είχε η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ αρμοδιότητα εκδίκασης του τοιούτου παραπτώματος που δεν ασκήθηκε μέσα σε περίοδο 45 ημερών.

Η ΑΔΕΑ κρίνει ότι τα πιο πάνω άπτονται θεμάτων ουσίας, για τα οποία πρέπει να ακούσει μαρτυρία και επιχειρήματα, ώστε να καταστεί δυνατό για την ΑΔΕΑ να αποφασίσει κατά πόσο στην περίπτωση αυτή συνυπάρχουν ή όχι οι προϋποθέσεις

που έχουν προαναφερθεί για την άσκηση της αρμοδιότητάς της κάτω από το άρθρο 9(1)(β).

Γι' αυτό, η ΑΔΕΑ δε δέχεται ότι το θέμα αυτό μπορεί να κριθεί σε προδικαστική ένσταση όσον αφορά το κατηγορητήριο και απορρίπτει την ένσταση αυτή πάνω σ' αυτό το σημείο.

Αν η εισήγηση του κ Ευσταθίου ότι μερικά παραπτώματα εμπίπτουν αποκλειστικά στις πρόνοιες του άρθρου 9(1)(γ) ενώ άλλα στις πρόνοιες του 9(1)(β) ήταν σωστή, θα ετίθετο προς εξέταση για απόφαση το ερώτημα κατά πόσον το ισχυριζόμενο παράπτωμα, όπως αυτό της ενώπιόν μας υπόθεσης, συνιστά "παράβαση ή μη συμμόρφωση προς τας διατάξεις του πρόντος Νόμου" που να εμπίπτει μόνο στο άρθρο 9(1)(γ), όπως εισηγήθηκε ο συνήγορος υπεράσπισης.

Η ΑΔΕΑ κρίνει ότι και στην περίπτωση ακόμα που η εισήγηση αυτή ήταν ορθή, το θέμα θα έπρεπε να αποφασιστεί κάτω από το φως της μαρτυρίας που θα προσαχθεί.

Εν πάση όμως περιπτώσει, η ΑΔΕΑ δεν αποδέχεται την εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του Σωματείου στη γενικότητα που έχει διατυπωθεί.

Γιατί, αν η εισήγηση ήταν ορθή, αυτό σημαίνει ότι το άρθρο 9(1)(β) εξυπακούει ή συνεπάγεται την τροποποίηση εκείνων από τις πρόνοιες υφιστάμενων Καταστατικών Σωματείων ή Ομοσπονδιών που τυχόν παρέχουν αρμοδιότητα στην "οικεία Ομοσπονδία" να εκδικάζει με τα δικά της Δικαστικά Όργανα παραπτώματα, ενέργειες ή παραλείψεις που τυγχάνει να συνιστούν ταυτόχρονα και παραβάσεις ή παραπτώματα σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου.

Όμως το άρθρο 20 του Βασικού Νόμου (όπως αναριθμήθηκε αργότερα σε άρθρο 26) αναφέρει:-

"20. Ουδέν των εν τω παρόντι Νόμω, θα επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπον τας υφισταμένας σχέσεις αθλητικών Ομοσπονδιών, οργανώσεων ή σωματείων μεταξύ των ή προς εξωκυπριακάς αρχάς και Οργανώσεις":

Και ασφαλώς το Καταστατικό μιας Ομοσπονδίας σχετικά με παραπτώματα ή παραλείψεις δυνατόν να καθορίζει τέτοιες "σχέσεις".

Σχετικά με την ίδια εισήγηση του κ Ευσταθίου είναι και τα ακόλουθα σημεία:-

Το άρθρο 6(α) του Νόμου καθιστά ποινικό αδίκημα παράβαση ή παράλειψη συμμόρφωσης "προς οιαδήποτε διάταξιν του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει τούτου εκδιδομένων Κανονισμών.

Κατά συνέπεια κάθε παράβαση του Νόμου ή των τέτοιων Κανονισμών, για την οποία πιθανόν να υπάρχει παράλληλη πρόνοια στο Καταστατικό της οικείας Ομοσπονδίας, και όχι μόνο τα παραπτώματα κάτω από το άρθρο 17Α, μετά την ψήφιση του Νόμου, συνιστούν ποινικό αδίκημα.

Όσον αφορά την ορθή ερμηνεία του άρθρου 9(1)(γ) του Νόμου η ΑΔΕΑ έλαβε υπόψη της και υπογραμμίζει ότι το άρθρο αυτό παρέχει στην ΑΔΕΑ πρωτοβάθμια διαδικασία -

"όπως εκδικάζει αθλητικά παραπτώματα συνιστάμενα εις αντιαθλητικήν συμπεριφοράν ή μη συμμόρφωσιν προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει αυτών εκδοθέντων κανονισμών".

Η ΑΔΕΑ υπογραμμίζει σχετικά τις λέξεις "συνιστάμενα εις αντιαθλητικήν συμπεριφοράν... προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου...".

Κατά την κρίση της ΑΔΕΑ οι πιο πάνω λέξεις θα πρέπει να ερμηνευθούν ότι περιορίζουν το φάσμα των παραπτωμάτων, που εμπίπτουν στο άρθρο 9(1)(γ), σε "συμπεριφορά" ή "παραβάσεις" που αποδεδειγμένα στρέφονται εναντίον των ρητών διατάξεων του Νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών.

Όμως μια ενέργεια, που συνιστά τέτοια αντιαθλητική συμπεριφορά ή παράβαση και που επομένως εμπίπτει στο άρθρο 9(1)(γ), δεν αποκλείεται από του να συνιστά ταυτόχρονα και παράπτωμα για το οποίο "το οικείο Καταστατικό" έχει τυχόν προβλέψει αρμοδιότητα εκδίκασής του από το Δικαστικό Όργανο "της Οικείας Ομοσπονδίας", στην προκείμενη περίπτωση από τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ.

Με βάση τα πιο πάνω και για τους λόγους που έχουν αναφερθεί η ΑΔΕΑ απορρίπτει και την τρίτη προδικαστική ένσταση σχετικά με το κατηγορητήριο και αποφασίζει να προχωρήσει στην εκδίκαση της υπόθεσης σύμφωνα με το Κατηγορητήριο (όπως τροποποιήθηκε).

Αλέκος Ευαγγέλου

Τίτος Φάνος

Τάσος Παπαδόπουλος

Αντώνης Δράκος

Ξένιος Ξενόπουλος

Πρόεδρος

Αντιπρόεδρος

Μέλος

Μέλος

Μέλος